

РЕШЕНИЕ

№ 5742

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6144** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 24.05.2021 г. по НАХД № 15518/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-583/16.10.2020 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора, на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 115, ал. 5, предл. 2 от ЗППЦК. Твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Моли се съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени процесното НП. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, представляван от юрк. Н., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 24.05.2021 г. по НАХД № 15518/2020 г., СРС е потвърдил НП № № Р-10-583/16.10.2020 г., издадено от заместник – председателя на КФН, с което на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗППЦК в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите са в съответствие с материалния закон. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Настоящата инстанция не споделя наведените доводи в касационната жалба. Правилни са подробните изводи на СРС, които настоящият съдебен състав не следва да преповтаря напълно, че е налице нарушение на чл. 115, ал. 5, прел. 2 от ЗППЦК. Цитираната разпоредба вмениява задължение за дружеството, да изпрати в срока по ал. 4 поканата по ал. 2 заедно с материалите на общото събрание по чл. 224 от Търговския закон на регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството. От доказателствата безспорно се установява, че към 16.06.2020 г., касаторът не е изпълнил задължението си, като не е изпратило до регулярния пазар, на който са допуснати акциите на дружеството всички материали за общото събрание свикано за 17.07.2020 г., с което е осъществил състава на нарушение по чл. 115, ал. 5, прел. 2 от ЗППЦК.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 221, ал. 8, т. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗППЦК, за нарушения по ал. 1, т. 2 - на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. Наложената от АНО „имуществена санкция” е съобразена с цитираната разпоредба и е в минимален размер.

За неоснователни следва да се приемат възраженията на касатора за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не представлява маловажен случаи по чл. 28 от ЗАНН, т.е. такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Нарушението е типична форма на противоправна проява от съответния вид и не разкрива признаци, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност. От изложеното следва, че санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника

разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 24.05.2021 г. по НАХД № 15518/2020 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.